

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 87/2022
05.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије – Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надежног суда, у седници већа одржаној 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за поступање у предмету Вишег суда у Београду П 616/22.

Образложење

Врховном касационом суду достављен је предмет П 616/22 Вишег суда у Београду, уз допис тог суда од 14.04.2022. године са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом захтева од тужене Републике Србије, односно Вишег суда у Београду као њеног органа, накнаду штете наводно проузроковане незаконитим поступањем судије Вишег суда у Београду.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

У конкретном случају, тужилац је 28.03.2022. године поднео тужбу Вишем суду у Београду којом је захтевао да му Република Србија - Виши суд у Београду накнади штету од 10.000.000,00 динара и трошкове поступка, и објављивање пресуде у целости у дневном листу по избору тужиоца у смислу члана 199. Закона о облигационим односима.

Околност да је Виши суд у Београду поднетом тужбом означен као орган тужене чијим је поступањем, наводно незаконитим, тужиоцу проузрокована штета, може да изазове код просечне особе легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03, 5/05, 7/05-исправка, „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 12/10, 10/15).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић